

במסלול הצעדה ה-12

כשצעדתי עם הקורס, הכרתי אותו. הוא צעד לפני הקורס שלנו. התיידדנו. בילינו ביחד, ומאו לא ראיתי אותו.

"השנה יצאתי לצעדה לבד. צעדתי לבד שמונה-עשרה קילומטרים, ואז פתאום גיליתי אותו. גם הוא צעד לבד. את שמונה עשר הקילומטרים הכאים אני כבר אעשה איתו."

הבחור עצמו הולך לבדו משום שגם הוא לא נוהג להפסיד שום צעדה. מכיוון שהשנה המחלקה שלו לא צועדת, הוא החליט לקחת לפחות את הדגל שלה, ולהעביר אותו לירי שלים. ביחד עם העוזר, את הדגל השאירה דיצה בידיה, ואת העוזר היא החליטה לעזור לו לסחוב.

★ ★ ★

הבלגן הנחמד

ב שבילי כל הצעדה הזאת היא טיולי-בוקר" מספרת דיצה בחיוך מלבב ור

מלכה בין אוהלים: דיצה נושאת בגאווה את סרט מלכותה

מין מסורת כזאת. אותם האנשים הצועדים, פוגשים האחד את השני הרבה פעמים במהלך הזמן.

"למשל, עשיתי נסיון קטן ומאלף: בצעדה הזאת ספרתי את מספר המכרים הצועדים שלי, והגעתי עד לשבעים. לא היה לי כוח לספור יותר."

מה יכולה מלכת 66' להגיד באופן כללי על הצעדה?

"אני יכולה להגיד שזה בלגן נחמד מאד, ואוסף עצום של אנשים מאד מאד מוזרים, שמוכנים ללכת שלושים-וחמישה קילומטר רים — כדי להגיע, בסופו של דבר, למקום ממנו יצאו."

עיניים נוצצות. כשכולם מגיעים למנוחה ונשכבים להם לנוח על הריצפה, אני עוד יכולה לרוץ, לקפוץ, להשתולל — ולעשות הכל.

"זה נראה מוזר, כשצועדים לבד", היא מודה. "אבל בעיני זה מיצא-חן. אני הולכת ומסתכלת על הנוף האנושי והטבעי העובר לפני."

"הצעדה עוזרת מאוד כדי לראות אתך של הציבור הישראלי, על הטוב שבו ועל הרע שבו. אלה דברים שמעניינים אותי באופן מיוחד. זה מה שיפה בצעדה."

מה עוד טוב בצעדה? "טוב בצעדה", היא מסבירה, "שרוכשים מכרים. זה הפך

עם ההבר

אותו הכירה דיצה מן הצעדות הקודמות. הוא סגן בחיל השריון, שנשאר נאמן ליחידתו, נשא עימו במשך כל הזמן את דגל היחידה. דיצה עזרה לו לשאת את העוזר, בצעדות פוגשים הרבה מכרים, סיפרה דיצה.

המפקדת אשר בנסה בחליי כתה הנמרצת היא סגן בחיל, שצעדה בראש מחלקת חיילות.

העירונית היפה היא שרה אמי" תי. שרה לומדת נראפיקה וציור, ומתכוננת לעסוק בכך בעתיד.

המזכירה זליה טולידאנו, המשת רתת בצבא בתפקיד מזכירה. היא נראית כשהיא נופשת בחניון.

השוויצרית בין הצועדות בכ" טה השוויצרית, ונראתה כבטוחה שתזכה בתואר הנכסף.